

shahraranews.ir

مرثیه‌ای برای گذشته

حرف اول

معصومه فرمانی کیا
دبیر شهردار محله

بعضی وقت‌ها اتفاقاتی می‌افتد که با وجود کوچکی، باعث تغییری بزرگ می‌شود. مثل وقتی که یک خانه قدیمی در دل یک کوچه و محله پیدا می‌کند که شاخه‌های درخت مقابل آن تاروی پشت بامش رفته‌اند.

این منظره پای هر عابری راست می‌کند. برای برخی، فقط یک تماشاگردن ساده است، اما لذت دیدن و نگاه کردنش برای خیلی‌ها بیشتر از این است که گفته شود. یک دفعه جوری خوش حالت می‌کند که همه تلخی‌های این روزها را از بین می‌برد. هر چند قفل بزرگی آویز در آن است، یعنی اینکه راهی به داخل نداریم، یعنی اینکه خانه ماندنی نیست و آوار می‌شود، یعنی اینکه تا چند سال دیگر دیدن یک خانه و درخت کهن سال که ربطی به زندگی پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها داشته است، یک آرزو می‌شود. فکر می‌کنم هر خانه‌ای قدیمی که از پادری می‌آید، فرقی با آدم زنده ندارد. باید برای روزنامه‌ها آگهی ترحیمی بفرستیم. کاش یکی بود عقر به ساعت و زمان رادر کوچه‌ها برای همان دهه‌های ۲۰ و ۳۰ نگاه می‌داشت. شاید به فکر کسی نرسیده است که کنار پیرهای نسل گذشته، ساختمان‌ها هم هیت‌سازند و بخشی از گذشته شیرین ما. چرا در هیچ محله‌ای خبری از گرما به نیست؟ فرقی نمی‌کند که حالا حمام‌ها چقدر امروزی و مدرن و مجهز باشند. ایمان دارم گرما به‌های گذشته اگر بودند، هر چند کم و انگشت‌شمار، حال آدم‌های امروز را خوب می‌کردند. گرما به‌ها که پیر شدند و از نفس افتادند، اما چرا کسی به فکر احیای آن‌ها نرفتاد و یک‌به‌یک تن به بیل و کلنگ دادند و از بافتادند؟

انگار نه انکار که روزی آفتاب زده آدم‌های یک محله بیخه‌زیر بغل، پشت در آن منتظر ورود بودند. اصطلاح «رفیق گرما به و گلستان» یادگار همان روزهای قدیم است که آدم‌ها با هم رفیق بودند و در رفقتشان مرام داشتند. این حرف خیلی ساده است. یعنی تا آخرین لحظه زندگی شریک غم‌ها و شیرینی‌ها بودند. شاید به فکر کسی نرسد، اما در هیاهوی دیوانه‌وار این روزها، در دل محله تماشاگر یک گرما به قدیمی، یک درخت اصیل و سن‌وسال دار و یک خانه صدساله می‌تواند حال خیلی‌ها را خوب کند. شهر که به سمت نوسازی پیش رفت، نوسازی در ساختمان‌های کوچکی که محله مادرز پیدا کرد و زیاد شد تا همه چیز امروزی به نظر بیاید، اما در این میان کسی نرسید تک درخت‌های کهن سال، خانه‌های کلنگی، نانوائی‌های پنجاه‌ساله و بیشتر با همان تنور و شبویه نان‌پختن چه دخلی به پیشرفت زندگی شهری ما داشتند؟ جز اینکه به کوچکی‌ها و خیابان‌ها هویت می‌دادند. چرا کسی به فکر این نرفتاد که برای نانوائی‌هایی که شاطرهایشان تا کمر توی تنور خم می‌شدند، کاری بکند؟ چرا وقتی بی‌رق‌ها بر سر درخت‌های کهن نصب شد و بعد همه چیز در چشم‌برهم‌زدنی آوار شد، یکی به فکر خاطره‌های آدم‌های همراه آن نبود؟ حیف از آن اصالت نبود که به دست تیشه و کلنگ بیفتد و تمام شود؟

نمی‌دانم تا به حال به فکر کسی افتاده است که چرا ما نباید در محله‌مان درخت صدساله داشته باشیم؟ چرا درخت‌های پیر را مراقب نیستیم و حفاظتشان نمی‌کنیم؟ چرا برای دل‌خوشی برخی‌ها هم که شده، یکی از گرما به‌ها را حفظ نکردیم؟ حیف از این همه زیبایی نبود؟ حرفم این است که وسط این زندگی ماشینی که فقط خبر مرگ و میر است، این‌ها همه بهانه‌های خوشبختی است که می‌تواند یک دفعه سر راه آدم سبز شود و حالش را خوب کند؛ خوب خوب. ■

اطلاعی

مخاطبان عزیز شهرآرامحله، احتراماً به استحضار می‌رساند، با توجه به شیوع و ویروس کرونا تا اطلاع ثانوی شهرآرامحله در ۴ صفحه منتشر خواهد شد. این تصمیم در راستای حفظ سلامت شهروندان و خبرنگاران این مجموعه گرفته شده است تا آن‌ها... در آینده نزدیک شاهد قطع زنجیره این بیماری باشیم.

شهروندان درخواست دادند، مدیران اجرا کردند

تولد دوباره يك خیابان در میثم

خرد و کوچک‌اند؛ خواسته‌هایی از دل اهالی محله که تحقیقشان بعد از مدت‌ها انتظار به ثمر نشسته است.

طرح «محله ما» که حالا به زندگی خیلی از مردم در محلات گره خورده است، اجرای پروژه‌های کوچک مقیاسی است که با مشارکت و نظر خواهی از مردم اجرا می‌شود.

محله میثم شمالی که در بین مردم به «رده» هم شهرت دارد، از محدوده‌هایی است که در گام اول اجرا، هدف تسهیلگران طرح «محله ما» بود. تردد سخت در پیاده‌رو و به‌ویژه برای سالمندان و توان‌یابان از مشکلاتی بود که ساکنان این محدوده با آن دست‌وپنجه نرم می‌کردند تا اینکه مدیران شهری این طرح را در مناطق مختلف اجرایی کردند. با توجه به درخواست‌های مردمی، پیاده‌رو سازی اولویت اجرادر این محدوده بود و به همسان‌سازی ختم شد.

● پیاده‌رو سازی در اولویت

مهندس هانیه پیام، سرپرست طرح «محله ما» در محله میثم، با اشاره به این موضوع که هدف از اجرای طرح، ارتقای کیفیت زندگی شهروندان و جلب رضایت آن‌هاست، گفت: استقبال مردم از اجرای طرح‌های عمرانی که خود دخیل در انجام آن هستند، اشتیاق و رغبت مجریان را برای پیگیری بیشتر کرد.

وی ادامه داد: تیمی متخصص در حوزه‌های شهرسازی، معماری و جامعه‌شناسی بازوهای اجرایی این طرح هستند و در بازه زمانی مشخص مشکلات و نیازهای هر محله را مشخص کردند و در نهایت بر اساس میزان تکرار، رفع این مشکلات اولویت‌بندی شد.

سرپرست طرح «محله ما» در این محدوده یادآور شد: علاوه بر مصاحبه، گفت‌وگوهای

میدانی و دیدارهای مردمی، بخشی از نیازها از دل جلسه‌های شورای اجتماعی محله به دست آمد. بیشترین مشکلات مربوط به بهسازی و مناسب‌سازی پیاده‌روها بود و فضای سبز در اولویت بعدی قرار داشت.

● اعتبار ۳۰۰ میلیونی برای یک خیابان

باتوجه به اعتبار تخصیص یافته، در گام اول که رقم ۳۰۰ میلیونی را شامل می‌شد، تحقق هر دو اولویت امکان‌پذیر نبود و به همین علت پیاده‌رو سازی عملیاتی شد. انتظار مردم هر محله این است که رفع مشکلات در محدوده زندگی آن‌ها باشد و انتظارشان بحق هم هست، اما باید توجه داشته باشند که بودجه و اعتبار مشخص شده و محدود است و نمی‌توان نیاز همه آن‌ها را جامه عمل پوشاند. به همین دلیل از میثم ۱۰ تا ۲۰ و مقابل آن، یعنی محدوده‌های فرد، این کار اجرا شد.

مهندس پیام ادامه داد: پیاده‌روها وضعیت نامناسبی داشتند. این‌ها را بگذارید کنار این موضوع که میثم ۸ علاوه بر داشتن مدرسه، نانوائی و چند مجموعه، محل تهیه مایحتاج مردم است و رفت‌وآمد در آن محدوده زیاد است و طبق اظهارات اهالی، وضعیت نامناسب پیاده‌روها باعث زمین‌خوردن و حادثه برای آنان شده است. مردم تقاضا داشتند این مشکل برطرف شود. البته کیفیت و دقت در اجرای پروژه‌های عمرانی برای ما مهم بود و اینکه مردم بعد از اجرا در حفظ و نگهداری آن کوشا باشند.

● پیاده‌روهای حادثه‌ساز

یحیی کوهستانی، رئیس شورای اجتماعی محله، با اشاره به این موضوع که بافت محله قدیمی است، گفت: با توجه به بافت زیرساخت‌ها هم کهنه و فرسوده است. وی ادامه داد: پیاده‌روها هم یکسان نبود و بر اساس سلیقه مردم سنگ‌فرش و موزاییک شده بود. برخی از محدوده‌ها هم سیمانی

بود و پستی و بلندی زیادی داشت و حادثه‌ساز بود. این موضوع در طرح «محله ما» مطرح شد و علاوه بر این، موضوع‌های دیگری هم بیان شد که از جمله طراحی میلمان شهری در پیاده‌روها و فراهم کردن سطوح زباله بود که با توجه به اعتبار در نظر گرفته شده، اجرای آن امکان‌پذیر نبود.

کوهستانی ادامه داد: البته ناهمسانی پیاده‌روها بعد از محدوده‌ای که طرح در آن اجرا شده است، یعنی تا انتهای خیابان میثم، وجود دارد و مردم انتظار دارند طرح تا آن محدوده ادامه یابد. این موضوعی است که دیگر ساکنان هم به آن اشاره کردند و گفتند که اجرای این طرح که با یک‌دست شدن پیاده‌روها همراه بود، محله رادر نگاه اول چشم‌نواز و زیبا کرده است.

● تفاوت چشمگیر است

مهدی نظری از بیش از ۳۰ سال سابقه سکونت در این محله، گفت: با توجه به اینکه طرح در مرحله اول اجرا بود، وقتی تسهیلگران درباره آن حرف می‌زدند، مردم خیلی به اجرا و نتایج آن خوش بین نبودند و انتظار نداشتند که آنچه گفته می‌شود به مرحله عمل درآید، اما خوشبختانه این اتفاق رخ داد.

وی افزود: اجرای این طرح علاوه بر اینکه رفت‌وآمد را ساده و راحت کرده، در زیبایی محله هم تأثیرگذار است، به خصوص اینکه در ورودی خیابان اولین چیزی که به چشم می‌آید، پیاده‌رو است.

علیرضا بقایی، از فعالان صنف مکانیکی در محله هم گفت: قبل از اجرای طرح، فضای پیاده‌روها بسیار نامناسب بود. مردم بر اساس ذوق و سلیقه خود مقابل منازل و محل کسبشان را موزاییک کرده بودند و برخی از فضاها هم سیمانی و رها شده بود. سیمان‌ها آسیب دیده و مخروبه بود و جلوه خوشایندی نداشت، اما با اجرای این طرح فضا کاملاً تغییر کرد و همه تفاوت آن را با قبل احساس می‌کنند. ■